

Voedertijd

Voer voor je hond of kat kun je gewoon bij de supermarkt kopen. Lastiger wordt het als je bijzondere huisdieren hebt of een dierentuin met exotische soorten. In dat geval komt Jan van Zeumeren met zijn nieuwe DAF XG+ voorrijden met een verse lading voer.

Jan van Zeumeren (55) rijdt namelijk voor Kiezebrink in Putten, dat een grote variëteit aan voeders produceert en levert voor roofvogels, reptielen, dierentuindieren, honden, katten en vele andere dieren. In die hoedanigheid rijdt hij heel Europa door om de producten te leveren aan speciaalzaken, dierenwinkels en kinderboerderijen, maar ook aan dierentuinen. Dat zijn nog eens bijzondere bestemmingen. „Klopt”, beaamt Jan. „Dat maakt dit werk zo leuk en afwisselend. Bovendien is het een relatief klein bedrijf met korte lijnen, waardoor je je echt betrokken voelt. Ik weet ook na vijf jaar de meeste klanten te zitten en zij kennen mij. Ook dat maakt het leuk, die contacten. Verder heb ik een grote mate van vrijheid en rij ik met mooi materiaal.”

Jan doelt natuurlijk op zijn nieuwe DAF XG+ met een zo mogelijk nog nieuwere Heiwo-oplegger erachter. Het geheel is opvallend gespoten in

De DAF zit mooi in de verlichting, maar het is bescheiden gehouden.

een warme kleur geel, gecombineerd met een zwarte trailer. De trekker is bescheiden opgebouwd, maar net genoeg, vindt Jan. Zo werd er een grotere zonneklep aangebracht en zit er onder de bumper een extra spoiler om de trekker wat meer body te geven. Vijf toplampen, vier luchthoorns en twee zwaailampen sieren het dak. Glanzende lichtmetalen wielen op de hele combinatie zorgen voor een mooie finishing touch. „Ik vind het een mooie combi geworden”, zegt Jan. „Hiervoor had ik een MAN, maar ik ben toch meer een DAF-man. Dus toen ik de keuze kreeg, heb ik toch om een DAF gevraagd. Vervolgens mocht het ook een XG+ worden. Samen met wagenparkbeheerder Mark Roordink heb ik de uitvoering bedacht. Hetzelfde geldt voor het ontwerp van de kleur van de grille. Daar hebben we een tijdje op zitten schetsen en dit vonden we het mooist. Ook bij de oplegger heb ik mogen meedenken. Zo zitten bij deze de zijmarkeringslampen in de bak. Dan rij je ze er niet af. Verder heb ik fijne kisten eronder en kan ik de klep met de afstandsbediening laten zakken. Dat is zo handig. Die trailer is korter dan 13,60 meter en heeft een gestuurde as. Zo kan ik ook op de wat krappere adressen komen. We hebben er echter een paar waar ook ik niet kan komen, maar daar hebben we dan de collega's met de bakwagen voor.”

Lopen

Zo, er is al een stroom van informatie voorbij gekomen en dan zijn we nog maar net onderweg. Vandaag hebben we een rondje langs

Een grotere zonneklep, vier luchthoorns en toplampen geven de DAF een eigen gezicht.

De achterste as van de oplegger is gestuurd, waardoor Jan ook op krappere plekken kan komen.

Achteruit tussen de gebouwen naar de losplaats.

Hier in Tilburg zit een vaste klant waar Jan veel komt. Die neemt de meeste pallets in ontvangst.

Onder de bumper kwam een extra spoiler voor wat meer body.

Oog voor detail: zelfs de tank werd gespoten.

Lossen bij de Beekse Bergen. De wilde dieren hebben we helaas niet gezien.

verschillende adressen, waaronder Safaripark Beekse Bergen. Ik verheug me al op een foto tussen de leeuwen maar Jan tempert de vreugde, al heeft hij zelf wel dat soort foto's met zijn MAN. Op de telefoon komen verder schitterende platen voorbij van zijn vorige truck in het verlaten landschap van Schotland of bij een heel krappe oprit van een andere klant. „Daar lukte het net met de trailer”, vertelt Jan. „Bij een nieuwe klant ben ik ook wel eerst gaan lopen om te zien of ik er überhaupt kon komen. Vertrouwen op de klant zelf doe ik niet meer. Die roept vrij gemakkelijk dat je er wel kunt komen, maar dan blijkt hij een forse bestelbus te bedoelen. Als ze dan mijn auto zien, is het van: 'O, die is groot.' Zo'n fout maak je één keer als je vervolgens ruim een kilometer achteruit moet over een smal weggetje.”

Modderpoel

Verhalen heeft Jan genoeg over het bijzondere werk bij Kiezebrink in zijn woonplaats Putten. Hij is wel al zijn hele leven chauffeur. Eerst veertien jaar bij Vink, vervolgens een jaartje in het autotransport en daarna zeventien jaar distributie bij Bakker in Zeewolde. „Maar toen we daar ook verplicht zaterdagen moesten gaan rijden, was ik er wel klaar mee”, zegt Jan. „En Putten is een relatief kleine gemeenschap, dus toen bekend werd dat ik beschikbaar was, belde Kiezebrink al snel. Ik heb het hier machtig naar mijn zin. Bovendien kan ik met de fiets naar de zaak.” Jan blijkt een rustige chauffeur, die zich niet van de wijs laat brengen

'Bij een nieuwe klant ben ik eerst gaan lopen om te zien of ik er überhaupt kon komen'

door de files deze ochtend, die door de dikke mist nog wat hardnekkiger zijn dan normaal. Ontspannen bereiken we het eerste losadres in Waalwijk. Bij deze dierenpeciaalzaak gaan er twee pallets uit met speciaal voer voor onder meer reptielen. Dan kunnen we door naar een kinderboerderij in Tilburg. Jan kent het adres en rijdt een woonwijk in waar de combinatie gemakkelijk kan staan. „De eerste keer was echt zoeken, waarbij ik op het fietspad terecht kwam, dat ter plekke heel breed is. Dat was niet helemaal de bedoeling. Nu zet ik hem hier neer en loop ik met de pompwagen die pallet even naar de overkant van de weg.” Op de boerderij is het al een drukte van belang, want het is schoolvakantie, waardoor het vandaag extra druk wordt. Veel is er hier niet te zien van de bijzondere dieren, want die zitten allemaal iets verderop in het park.

Jan heeft het uitstekend naar zijn zin in dit werk.

Geen tijd om ze te gaan bekijken, want een groothandel, eveneens in Tilburg, wacht op de zeven pallets met worsten. Die maken ze bij Kiezebrink zelf als voer voor honden en katten, maar ook voor allerlei andere dieren. Na dit adres is dan eindelijk Safaripark Beekse Bergen aan de beurt. Via een dienstingang rijden we het park op richting de opslag van al het voer. Het is net koffietijd, zodat alle dienstvoertuigen van de parkmedewerkers kriskras over het terrein geparkeerd staan. Geen punt voor Jan, want eerst moeten de pallets met droogvoer eruit. „Die zijn voor de grote grazers, zoals antilopen en zo”, weet Jan. Bij het afdak waar het droogvoer onder moet worden gezet, is het leeg, dus daar passen we gemakkelijk bij. Wel is het door de overvloedige regenval van de afgelopen weken een behoorlijke modderpoel, waardoor niet alleen de pompwagens smerig wordt, maar ook de binnenkant van Jans verse oplegger. Gelukkig is ook daar een oplossing voor, want even verder ligt een slanghaspel om de boel weer schoon te spuiten. „Dat moet ook voordat we naar de volgende klant gaan om te laden. En geregeld moet de bak worden ontsmet. Je werkt toch met voedsel, al is dat voor dieren bestemd.”

Oude tractoren

De koffiepauze is voorbij en alle pick-ups razen het park weer in, waardoor de DAF nu bij de koelcel kan worden geparkeerd. Bijzonder om daar een blik in te werpen. Je staat er niet bij stil wat wilde dieren

Haantjes laden in België.

Onderweg in België wachten voor de geopende brug. Dat hoort bij zo'n rustieke route binnendoor.

We gaan met een volle vracht terug naar Putten.

Lossen bij een van de locaties van Kiezebrink. Het is hier niet heel ruim.

Bij de tweede broedboerderij even buiten Arendonk halen we de volgende lading haantjes.

Ook het interieur kreeg een aantal eigen accenten.

Timo en Pumba zijn afkomstig uit de MAN, die de bijnaam The Lion King had.

Jan is ondertussen niet te beroerd om de koelcel wat handiger in te delen

allemaal eten. Jan is ondertussen niet te beroerd om de koelcel wat handiger in te delen, zodat ook zijn pallets er fatsoenlijk in passen en de medewerkers van Beekse Bergen overal goed bij kunnen. Stukje service, noemt hij het. Een foto in het safaripark zelf zit er dus niet in, maar we kunnen het span wel even onder de twee slagtanden parkeren die over de toegangsweg staan als een soort welkom. Daarna zetten we koers naar België voor de retourlading. „Mooi werk toch?“, roept Jan als we weer op de snelweg zitten. Ik kan het alleen maar beamen. Weinig stress,

bijzondere klanten en mooi materieel. Als ik mijn blik nog eens door de ruime cabine laat gaan, vertelt Jan: „De binnenkant is grotendeels origineel, dat is in deze uitvoering al prima. Ik heb er alleen andere gordijnen in gemaakt en ik wilde zo'n mooie leren vloermat en dat noppenleer tegen de onderzijde van het bovenbed. Dat maakt hem net even eigen. Ook dat werd door de baas betaald. Waar vind je dat nou?“ Jan rijdt inmiddels nog maar vier dagen per week. Dat geeft tijd voor hobby's, zoals een hechte vriendenclub en motorrijden. „Ik heb net een andere motor gekocht“, glundert hij. Verder is Jan gek van oude tractoren. Die passie heeft hij meegekregen van zijn vader en zijn schoonvader. De restauratie van de oude tractor van zijn vader is net klaar. „Een mooi aandenken aan hem. Ik rij er af en toe een rondje mee in de buurt. Zo leuk.“

Circle of life

Via een mooie route binnendoor bereiken we Poppel, net over de Nederlandse grens. Hier moeten we laden bij een broedboerderij, een grote loods waar eieren worden uitgebroed. Dat gaat met duizenden tegelijk, elke dag weer. Nooit geweten dat er zulke bedrijven bestaan. Maar ja, als stadsmens kom je maar weinig in aanraking met de natuur en ben je je eigenlijk nauwelijks bewust waar je voedsel vandaan komt.

Dan is dit wel een binnenkoper. Pallets vol kratten met kuikentjes staan klaar om te worden geladen. Het zijn haantjes die straks zullen dienen als voedsel voor reptielen, roofvogels en allerlei soorten andere dieren. De uitgebroede hennetjes gaan naar bedrijven die ze verder opkweken. De 'circle of life' in beeld. Als de pallets erin staan, zetten we koers naar het volgende laadadres in Arendonk. Ook hier zit zo'n broedboerderij, waar we eveneens een lading haantjes meekrijgen. Met een volle trailer zetten we vervolgens koers naar de thuisbasis in Putten, waar de haantjes direct worden gelost. Daar gaan morgenochtend de collega's mee aan de slag. Hoe groot Kiezebrink is geworden, blijkt uit het feit dat het bedrijf inmiddels over vier panden in dezelfde straat op het industriegebied is verdeeld. Het hoofdkantoor met magazijn staat aan de ene kant, er tegenover is de fabriek waar de worsten worden gemaakt, iets verderop lossen wij de kuikens die daar worden verwerkt en dan is er nog een vierde magazijn met kantoorruimte. Alles ziet er even netjes uit, ook de andere vrachtwagens van het bedrijf, die eveneens rond dit tijdstip binnen komen rollen. De sfeer onder de collega's is goed, er worden grappen gemaakt, maar iedereen helpt elkaar bij het vlot lossen van de trucks. Het is niet moeilijk te begrijpen waarom Jan het hier zo naar zijn zin heeft. Dat gaat verder dan enkel zijn fraaie combinatie, al helpt dat natuurlijk wel. ■

ROBERT SERVAAS

